

3. Правознавство: Підручник / Авт. кол.: Демський С.Е., Ковальський В.С., Колодій А.М. (керівник авт. кол.), А.Ю. Олійник та інші; За ред. В.В. Копейчикова – 7-е вид., стер. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 736 с.

4. Цивільний Кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356. Поточна редакція від 02.11.2016 р.

Альохіна В.І.

студентка групи БП-1-15

факультету підприємництва та права

Київського національного університету

технологій та дизайну

Науковий керівник: Ятченко Є.О.

ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Землями сільськогосподарського призначення визнаються землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей. Це положення міститься в ст. 22 Земельного Кодексу України (далі – ЗКУ).

Так, відповідно до положень ст. 14 Конституції України земля визнається основним національним багатством, що знаходиться під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується законом. Тим не менш, в цій же ст. 14 Конституції України зазначається, що право власності на землю набувається та реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно у відповідності з законом. Гарантується право користування, розпоряджання та володіння землею, в тому числі й сільськогосподарського призначення, і положеннями Земельного кодексу України. При цьому ст. 22 Конституції України зазначає про заборону обмежувати зміст та обсяг існуючих прав і свобод громадян при прийнятті нових законів або внесенні змін в існуючі. Однак саме таке звуження прав і відбулося при введенні мораторію на обіг земель

сільськогосподарського призначення, внаслідок чого власники сільськогосподарських угідь без особливих причин, на відміну від власників земель інших категорій, не можуть повноцінно розпоряджатися своєю власністю.

Верховна рада прийняла в цілому законопроект про мораторій та щодо продовження мораторію на продаж або іншим способом відчуження сільськогосподарських земель до 1 січня 2018 року. "За" законопроект № 5123-1 проголосувало 297 народних депутатів. Не допускається купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок і зміна цільового призначення (використання) земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, земельних ділянок, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельних часток (паїв), крім передачі їх у спадщину, обміну земельної ділянки на іншу земельну ділянку відповідно до закону та вилучення (викупу) земельних ділянок для суспільних потреб, а також крім зміни цільового призначення (використання) земельних ділянок з метою їх надання інвесторам – учасникам угод про розподіл продукції для здійснення діяльності за такими угодами. При цьому, земельний мораторій суперечить як положенням ст. 14, 22, 41 Конституції України, так і п. 1 ст. 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, оскільки за відсутності правомірного суспільного інтересу і справедливої компенсації позбавляє власників сільськогосподарських угідь можливості отримувати економічний ефект від їх власності.

Цей ринок має бути прозорим і справедливим, конкурентним і ефективним, він має унеможливити будь-які тіньові оборудки із землею. Саме тому є необхідність продовжити мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення до належного законодавчого забезпечення запровадження і регулювання обігу земель, але не раніше 1 січня 2018 року", - обґрунтовано у пояснювальній записці до законопроекту. Мова йде про те, що ми можемо створити модель ринку землі, яка буде дозволяти лише фізичним особам-підприємцям з українським громадянством здійснювати куплю-продаж землі, яка їм належить. Адже іноземці, особи без громадянства, іноземні держави, не можуть набувати у власність земельні ділянки сільськогосподарського призначення, крім набуття їх у спадщину за законом.

Висновок.

На сьогоднішній день залишається законодавчо не врегульованим питання формування та розвитку обігу земель сільськогосподарського призначення. Безумовно, формування ринку земель – необхідна складова для подальшого розвитку ринкової економіки.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про внесення змін до розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель від 6 жовтня 2016 року // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 47, ст.801. Електронне джерело : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1669-19>
2. Цивільний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст.356). Електронне джерело: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141. Електронне джерело : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Земельний Кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст.27 Електронне джерело: <http://code.leschishin.org/lc/lc05.php>
5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 04.11.1950 року. Електронне джерело: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_004